

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

navrhovatelů:

a) M. P.

bytem X

b) Petr V.

bytem X

c) L. M.

bytem X

proti

odpůrcům:

1) obec Tehov

sídlem Panská 107, Tehov

2) Středočeský kraj

sídlem Zborovská 11, Praha

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: R. K.

bytem X

zastoupen advokátkou Mgr. Hanou Janovskou

sídlem Husinecká 808/5, Praha

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy Územního plánu T., vydaného usnesením Zastupitelstva obce T. č. X ze dne 6. 4. 2018, spojeném s návrhem na zrušení

části opatření obecné povahy Zásad územního rozvoje S. k., vydaných usnesením Zastupitelstva S. k. č. X ze dne 19. 12. 2011 ve znění pozdějších aktualizací,

takto:

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu T. vydaného usnesením Zastupitelstva obce T. č. X ze dne 6. 4. 2018 v části textového a grafického vymezení zastavitelné plochy – koridoru pro dopravní infrastrukturu X se zamítá.**
- II. Návrh na zrušení opatření obecné povahy – Zásad územního rozvoje S. k. vydaných usnesením Zastupitelstva S. k. č. X ze dne 19. 12. 2011 ve znění pozdějších aktualizací v části textového a grafického vymezení koridoru X v úseku V. – I/2 se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Navrhovatelé podali dne 24. 4. 2019 návrh podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterým se domáhají zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu T. vydaného usnesením zastupitelstva odpůrkyně 1) č. X ze dne 6. 4. 2018 (dále jen „územní plán“) v části, kterým byla vymezena zastavitelná plocha – koridor pro dopravní infrastrukturu X. Součástí byl i návrh na zrušení Zásad územního rozvoje S. k. vydaných usnesením zastupitelstva odpůrce 2) č. X ze dne 19. 12. 2011 (dále jen „ZÚR“) ve znění aktualizace č. 1 vydané usnesením Zastupitelstva odpůrce 2) č. X ze dne 27. 7. 2015 a aktualizace č. 2 vydané usnesením Zastupitelstva odpůrce 2) č. X ze dne 26. 4. 2018 v části vymezení koridoru X v úseku V. – I/2 (dále jen „záměr X“).

Obsah návrhu

2. K aktivní procesní legitimaci k návrhu na zrušení územního plánu v části, kterým byla vymezena zastavitelná plocha – koridor pro dopravní infrastrukturu X (dále jen „koridor X“) navrhovatelé uvedli, že navrhovatel a) je vlastníkem pozemků p. č. st. X a p. č. X v k. ú. a obci T. (stejně jako všechny ostatní pozemky uvedené v tomto rozsudku), navrhovatel b) je vlastníkem pozemků p. č. st. X a p. č. X a navrhovatel c) je vlastníkem pozemků p. č. st. X a p. č. X. V důsledku vymezení koridoru X v napadeném územním plánu byli navrhovatelé zkráceni na svých vlastnických právech.
3. K aktivní procesní legitimaci k návrhu na zrušení ZÚR v části záměru X uvedli, že územní plán byl v části koridoru X vydán na podkladě ZÚR, a proto by i na tento případ měl dopadat závěr usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014-36, publ. pod č. 3470/2016 Sb. NSS, jenž umožnil tzv. incidenční přezkum opatření obecné povahy (dále též „OOP“) dle § 101a odst. 1 s. ř. s.

4. Dále navrhovatelé vymezili návrhové body. Nejprve namítali, že územní plán je nezákonný, protože obsahuje koridor X pro přeložku komunikace X. Taktéž namítali, že odpůrkyně 1) nesprávným způsobem vyhodnotila jejich námitky, aby přerušila řízení o vydání územního plánu a předložila svému nadřízenému orgánu podnět k zahájení řízení o aktualizaci ZÚR dle § 42 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“), a to především z důvodu absence řádného a zákonného vyhodnocení vlivů záměru X na životní prostředí a veřejné zdraví.
5. Dále namítali, že ZÚR v části vymezení záměru X v dostatečném rozsahu neobsahuje vyhodnocení vlivů na životní prostředí a vůbec neobsahuje vyhodnocení vlivů na veřejné zdraví. Odpůrkyně 1) v části koridoru X neměla při pořizování územního plánu žádný podklad pro vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a zdraví občanů, přičemž je dle nich zřejmé, že výstavbou přeložky komunikace X v koridoru X dojde k přetnutí a rozdělení obce T. na dvě oddělené části frekventovanou pozemní komunikací. Při výstavbě a po dokončení stavby komunikace X dojde ke zvýšení intenzity provozu, dále výstavba přinese zvýšení hluchosti a znečištění ovzduší, vykácení lesa, destrukci krajinného rázu a snížení tržní hodnoty pozemků navrhovatelů.

Vyjádření odpůrkyně 1)

6. Odpůrkyně 1) ve vyjádření k návrhu navrhovatelů uvedla, že žádný z pozemků ve vlastnictví navrhovatelů neleží v koridoru X, přičemž od hranic nejbližšího z pozemků je tento koridor vzdálen zhruba X metrů. Dále uvedla, že územní plán musí vycházet ze ZÚR, neboť to stanoví § 36 odst. 5 stavebního zákona, a tudíž do doby, než bude v přezkumném či soudním řízení záměr X zrušen, musí závazné ZÚR respektovat. Územní plán nemusel být posuzován s ohledem na udržitelný rozvoj území, protože odpůrce 2) během zadávání územního plánu svým stanoviskem vyloučil možný negativní vliv na životní prostředí, evropsky významné lokality a ptačí oblasti soustavy NATURA 2000. Odpůrkyně 1) konstatovala, že může iniciovat aktualizaci ZÚR, ale do účinnosti aktualizované podoby musí při tvorbě územního plánu respektovat platné a účinné ZÚR. K návrhu na přerušování řízení uplatněného námitkami navrhovatelů uvedla, že jí takové právo náleží, avšak doplnila, že by takový postup byl nevhodný a zdlouhavý, neboť pořizovatel územního plánu má povinnost informovat zastupitelstvo o jeho uplatňování za minulé období. Uzavřela, že námitky navrhovatelů byly vypořádány dostatečným způsobem, k čemuž citovala odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Pokud má územní plán zůstat srozumitelný, nemůže být odůvodnění příliš rozsáhlé.

Replika navrhovatele a)

7. V replice navrhovatel a) uvedl, že realizaci přeložky komunikace X v koridoru X budou navrhovatelé dotčeni na svých vlastnických právech k pozemkům konkretizovaným v bodě 2 tohoto rozsudku, zejména tím, že se nachází v blízkosti místa zamýšleného mimoúrovňového křížení přeložky komunikace X se stávající komunikací X. Dále uvedl, že namítaná nezákonnost přeložky komunikace X, tedy záměru X, se týká především ZÚR. Nesprávnost vypořádání námitky navrhovatelů spatřuje v tom, že odpůrkyně 1) bez dalšího favorizovala respektování ZÚR a se spokojila se s tím, že územní plán bude zatížen vadou, aniž by se ji pokusila vyřešit. Doplnil, že od roku 2014 do roku 2018 probíhala

2. aktualizace ZÚR a odpůrkyně 1) tedy mohla požadovat odstranění namítané nezákonnosti, což však neučinila.

8. Dále konstatoval, že skutečnost, že odpůrkyně 1) musela odůvodnit velké množství podaných námitek a připomínek, nemůže omlouvat její rezignaci na řádné vypořádání podaných námitek. Uzavřel, že v návrhu na zrušení územního plánu navrhovatelé namítali, že odpůrkyně 1) při pořizování územního plánu neměla žádný podklad týkající se vyhodnocení vlivů koridoru X na zdraví obyvatel obce T., resp. udržitelný rozvoj území, které měly být součástí ZÚR. Jelikož ZÚR takové podklady neobsahují, znamená to, že odpůrkyně 1) při pořizování územního plánu z takových podkladů ani nemohla vycházet.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

9. K výzvě soudu sdělil, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, pan R. K., který uvedl, že je územním plánem dotčen na vlastnickém právu k pozemku p. č. X v k. ú. T. vymezením lokálního biokoridoru X, v důsledku čehož sám podal návrh na zrušení územního plánu ke zdejšímu soudu vedený pod sp. zn. 55 A 27/2019.

Rozhodnutí bez jednání

10. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal bez nařízení jednání, neboť navrhovatel a) s takovým postupem souhlasil a ostatní účastníci řízení nevyjádřili na výzvu soudu s takovým projednáním nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). V případě odmítnutí návrhu pak není třeba jednání nařizovat (rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2006, č. j. 2 Afs 86/2005-55).

Podmínky řízení

11. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení OOP (§ 101a s. ř. s., srov. též např. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008-34), kterými jsou existence OOP, aktivní procesní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, resp. obecně splnění všech formálních náležitostí návrhu (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Další podmínkou pak je včasnost návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).
12. Územní plán se vydává na základě § 43 odst. 4 stavebního zákona formou OOP. V dané věci byl územní plán skutečně vydán ve formě OOP [usnesením zastupitelstva odpůrkyně 1) č. X ze dne 6. 4. 2018]. OOP bylo v souladu s § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 31. 10. 2018 (dále jen „správní řád“) oznámeno veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena na úřední desku odpůrkyně 1) dne 9. 4. 2018 a sejmuta dne 26. 4. 2018. Veřejná vyhláška byla vyvěšena po předepsanou patnáctidenní lhůtu, a územní plán tak nabyl účinnosti dne 24. 4. 2018. Napadený akt je tedy OOP, které bylo řádně vydáno a je účinné. Tato podmínka řízení je splněna.
13. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části OOP je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným OOP. Podle usnesení

rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS, je v řízení o návrhu na zrušení územního plánu aktivně procesně legitimován vlastník pozemku, který je územním plánem regulován (viz bod 36 cit. usnesení). NSS vytyčil hranici mezi případy, kdy je třeba návrh na zrušení OOP z důvodu nedostatku aktivní legitimace odmítnout proto, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, a případy, kdy je namíste takový návrh meritorně projednat. V rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004-59, publ. pod č. 1043/2007 Sb. NSS, NSS k možnosti odmítnutí návrhu konstatoval: *„Odmítnutí návrhu proto, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], lze vyhradit pouze případům nedostatku procesní legitimace a jen zcela zjevným nedostatkům legitimace hmotné, zjiitelným bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samotného. Pokud tomu tak není, musí soud návrh věcně projednat; vyjde-li v této fázi nedostatek aktivní legitimace nájevo, rozhodne o věci rozsudkem. Neučiní-li tak, postupuje v rozporu s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a zatěžuje řízení jinou vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) a § 109 odst. 3 věta za středníkem s. ř. s.]“* V jiném případě dospěl k obdobnému závěru, že nelze návrh osoby odmítnout, pokud *„bez bližšího zkoumání není zcela zjevné, že napadená opatření obecné povahy do jejích práv nezasáhla“* (rozsudek ze dne 11. 10. 2010, č. j. 3 Ao 5/2010-125). Podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS, je *„vždy na posouzení konkrétního případu v rámci posuzování přípustnosti návrhu, zda tvrzení navrhovatele o určitém porušení procedury vedoucí k přijetí opatření obecné povahy jsou taková, že a priori vylučují možnost, že by se takové porušení mohlo projevit v jeho právní sféře; platí zde, že v pochybnostech je nutno přiklonit se k přípustnosti soudní ochrany.“* Navrhovatelé tvrdili, že napadeným OOP byla zkrácena jejich vlastnická práva k pozemkům. Skutečnost, že jsou vlastníky, soud ověřil z veřejně dostupných údajů katastru nemovitostí (dostupné na <https://nahliznidokn.cuzk.cz/>). Soud zjistil, že navrhovatelé a) a b) jsou vlastníky pozemků specifikovaných v bodu 2 tohoto rozsudku. Navrhovatel c) je vlastníkem pozemku p. č. st. X a p. č. X, nikoli p. č. X, jak uváděl v návrhu. Napadená část územního plánu je přitom v blízkosti pozemků navrhovatelů. Soud má proto za to, že navrhovatelé předložili relevantní tvrzení o dotčení své právní sféry a jsou aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení územního plánu.

14. Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu, neboť navrhovatelé v návrhu vymezili, čeho se domáhají. Návrh na zrušení části územního plánu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s. a je včasný, neboť byl podán v jednoleté lhůtě ode dne nabytí účinnosti územního plánu (§ 101b odst. 1 věta první s. ř. s.). Soud tedy mohl přistoupit k projednání věci samé.
15. Soud se nejprve zabýval návrhem navrhovatelů na zrušení ZÚR v části záměru X. Navrhovatelé svoji aktivní procesní legitimaci odvozovali ze závěrů usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014-36, publ. pod č. 3470/2016 Sb. NSS. Rozšířený senát dovodil, že dle s. ř. s. je možné podat dva typy návrhů na zrušení OOP nebo jeho části. Prvním typem je návrh na soudní přezkum, který může podat každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech OOP zkrácen, a to ve lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. Druhým typem je návrh na incidenční přezkum dle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s., který je oprávněn podat jen ten, kdo je současně oprávněn podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh ve věci, ve které bylo OOP užito; tento návrh je třeba podat společně

se žalobou proti rozhodnutí, nečinnosti nebo zásahu, tj. ve lhůtě pro společně podávanou žalobu, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s. ř. s.

16. Závěr rozšířeného senátu navrhovatelé interpretovali tak, že jelikož byly ZÚR užity jako závazný podklad pro vydání napadeného územního plánu, mohou být v rámci návrhu na zrušení územního plánu dle tzv. incidenčního přezkum také přezkoumány.
17. Soud se však s navrhovateli neztotožňuje. Rozšířený senát tehdy dovodil možnost incidenčního přezkumu OOP, na základě návrhu podaného společně se žalobou. Takový přezkum výslovně připustil u žalob proti rozhodnutí, na ochranu před nezákonným zásahem a nečinností správních orgánů, pokud bylo OOP užito (aplikováno). Při posouzení, zda lze incidenční přezkum OOP umožnit společně s návrhem na zrušení jiného OOP či jeho části, které z něj vychází, resp. které je pro něj *ex lege* závazné, se soud zabýval tím, zda byly ZÚR užity ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. Užití v tomto smyslu musí být vykládáno pouze jako aplikace práva v konkrétní věci.
18. NSS rozsudkem ze dne 21. 12. 2016, č. j. 1 As 115/2016-25, dovodil, že „*návrh na zrušení územně plánovací dokumentace nebo její části lze podat společně se žalobou nebo jiným návrhem proti územnímu rozhodnutí, stavebnímu povolení, povolení změny stavby před dokončením, dodatečnému povolení stavby, případně dalším rozhodnutím, pro jejichž vydání je rozhodným hlediskem soulad posuzovaného záměru s územně plánovací dokumentací*“. Územně plánovací dokumentace (např. územní plán) má účinky, které ji fakticky přibližují právnímu předpisu. K jejímu užití dochází v konkrétní věci v situaci, kdy je její část podkladem pro některá rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. nebo další formy činnosti správních orgánů, pro něž je rozhodovacím kritériem soulad posuzovaného záměru s platnou územně plánovací dokumentací. Při jejím užití lze na územně plánovací dokumentaci pohlížet jako na podzákoný právní předpis, neboť při aplikaci na konkrétní případ účastníka řízení má jako regulace vztahující se na neurčitý okruh subjektů fakticky účinky podzákonného právního předpisu (srov. obdobně rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2012, č. j. 7 As 144/2012-53). Oproti tomu při procesu tvorby návrhu územního či regulačního plánu se pouze ověřuje, zda nejsou v rozporu s hierarchicky nadřazenou územně plánovací dokumentací [§ 53 odst. 4 písm. a) stavebního zákona], tedy se zásadami územního rozvoje, resp. i územním plánem u regulačního plánu. Jsou-li v rozporu, musí se bez zbytečného odkladu uvést do souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací, do té doby nelze dle rozporné části územního či regulačního plánu rozhodovat (§ 54 odst. 6, resp. § 69 odst. 4 stavebního zákona). Uvedený postup však nelze považovat za aplikaci práva. Nadřazená územně plánovací dokumentace je při procesu vydávání územního či regulačního plánu pouhým *ex lege* závazným podkladem, který musí být převzat do územně plánovací dokumentace nižšího stupně.
19. Z uvedeného plyne, že ZÚR se při vydávání územního plánu neužijí (neaplikují) ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. a jsou pouze závazným podkladem pro vydání územního plánu. Jelikož ZÚR nebyly aplikovány, nelze se domáhat jejich incidenčního přezkumu společně s návrhem na zrušení územního plánu. Z výše uvedených důvodů je návrh na incidenční přezkum ZÚR nepřipustný.

20. Samotný návrh na zrušení OOP či jeho části je dle § 101b odst. 1 s. ř. s. nutné podat do 1 roku od nabytí jeho účinnosti. Jelikož samostatné ZÚR v části záměru X nabyly účinnosti již dne 22. 2. 2012 a aktualizace ZÚR takový záměr neupravují, je evidentní, že navrhovatelé zmeškali pro podání návrhu lhůtu, a proto je návrh na zrušení ZÚR v části záměru X opožděný. Pokračování v řízení o návrhu na jejich incidenční přezkum by znamenalo nepřípustné obcházení lhůty pro podání „samostatného“ návrhu na soudní přezkum ZÚR zakotvené v § 101b odst. 1 s. ř. s., která již uplynula.

Skutková zjištění

21. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že usnesením č. X ze dne 30. 3. 2015 rozhodlo zastupitelstvo odpůrkyně 1) o pořízení nového územního plánu. Usnesením č. X ze dne 14. 1. 2016 zastupitelstvo odpůrkyně 1) schválilo zadání územního plánu. Ze zadání mj. plyne, že územní plán musí respektovat záměr X pro přeložku komunikace X vymezený v ZÚR.
22. Dne 14. 12. 2015 odpůrkyně 1) dle § 47 odst. 2 stavebního zákona rozeslala návrh územního plánu dotčeným orgánům a odpůrci 2) jako nadřízenému orgánu územního plánování. Dne 28. 12. 2015 odpůrce 2) jako orgán ochrany přírody a krajiny stanoviskem č. j. 163743/2015/KUSK dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 31. 12. 2015 (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) vyloučil významný vliv na evropsky významnou lokalitu či ptačí území. Dne 8. 1. 2016 odpůrce 2) jako nadřízený orgán územního plánování ve stanovisku č. j. 161524/2015/KUSK uvedl, že nepožaduje zpracování vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí. Z těchto stanovisek taktéž vyplývá, že dle ZÚR má územní plán vymežit záměr X.
23. Dne 31. 1. 2017 se konalo společné jednání o návrhu územního plánu podle § 50 odst. 2 stavebního zákona. V koordinovaném stanovisku ze dne 23. 2. 2017 odpůrce 2) jako silniční správní úřad z hlediska řešení komunikací II. a III. tříd, dále jako orgán posuzování vlivů na životní prostředí a orgán ochrany přírody a krajiny neměl k napadené části územního plánu připomínek.
24. Městský úřad Ř. jako vodoprávní úřad ve stanovisku ze dne 2. 3. 2017 požadoval, aby výstavba v nově navržených zastavitelných plochách byla podmíněna výstavbou vodovodních a kanalizačních řadů napojených na centrální čistírnu odpadních vod. Dále požadoval, aby odvodnění chodníků a komunikací v obci včetně přeložky komunikace X bylo v co největší míře řešeno lokálně, odvedením vody do zelených ploch, kde bude zasakována pomocí vhodných zasakovacích prvků.
25. Ve stanovisku ze dne 3. 5. 2017 odpůrce 2) jako nadřízený orgán územního plánování ve smyslu § 47 odst. 2 stavebního zákona shledal, že je nutné doplnit do výkresové i textové části odůvodnění územního plánu veškeré jevy a jejich limity vymezené v ZÚR ve znění 1. aktualizace a prokázat zajištění koordinace návrhu s touto dokumentací a že tyto jevy nebudou návrhem dotčeny. Dále stanovil, že je návrh nutné posoudit z hlediska souladu s Politikou územního rozvoje ve znění 1. aktualizace. Dne 14. 6. 2017 odpůrce 2) potvrdil odstranění výše uvedených nedostatků v návrhu územního plánu a konstatoval, že lze pokračovat v dalším řízení o územním plánu.

26. Dne 31. 7. 2017 proběhlo veřejné projednání návrhu územního plánu podle § 52 stavebního zákona. Ve stanovisku k veřejnému projednání návrhu ze dne 7. 8. 2017 Městský úřad Ř. jako vodoprávní úřad nadále trval na tom, aby výstavba v nově navržených zastavitelných plochách byla podmíněna výstavbou vodovodních a kanalizačních řadů napojených na centrální čistírnu odpadních vod. Ve stanovisku k návrhu rozhodnutí o námitkách ze dne 26. 1. 2018 již neměl žádných připomínek.
27. K veřejnému projednání uplatnili navrhovatelé dne 7. 8. 2017 shodné námitky. Námitka navrhovatele a) je v příloze č. X textové části odůvodnění územního plánu vedena pod č. X, navrhovatele b) pod č. X a navrhovatele c) pod č. X. V námitkách uvedli, že koridor X je v ZÚR označen jako veřejně prospěšná stavba X, i když nejsou splněny zákonné podmínky, což dovodili z rozsudků zdejšího soudu a NSS v řízeních o návrhu na zrušení ZÚR v jiných částech, především z důvodu nedostatečného vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů záměrů na životní prostředí a udržitelný rozvoj území s ohledem na jejich lokalizaci a nedostatečné či zcela absentující vyhodnocení vlivů na veřejné zdraví. Proto shledali ZÚR v části záměru X taktéž nezákonnými, i když nebyly podrobeny přezkumu.
28. Dále namítali, že ačkoli jsou ZÚR pro územní plán závazné, automaticky to neznamená, že by se odpůrkyně 1) měla bez dalšího smířit s nezákonností ZÚR v části záměru X, resp. takovou nezákonnost ignorovat a záměr bez dalšího implementovat do územního plánu. Naopak by měla iniciovat aktualizaci ZÚR, tedy přerušit řízení o územním plánu a předložit odpůrci 2) podnět k zahájení řízení o aktualizaci ZÚR v záměru X, zejména k řádnému vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, kumulativních a synergických vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, jehož součástí bude vyhodnocení potřeby realizace záměru X z důvodu realizace výstavby silničního okruhu kolem P. v rozsahu stavby X (úsek B. – dálnice X).
29. Dále namítali, že intenzita provozu na komunikaci X bude taková, že s sebou přinese hlukové zatížení přesahující limity stanovené zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících předpisů, ve znění pozdějších předpisů, resp. stanovené nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů. Intenzivní doprava, která dle dopravní studie zlepšení dopravní obslužnosti zájmového území Ř. - jih bude zároveň dosahovat hodnot odpovídajícím silnicím I. třídy s vyšší intenzitou dopravy či dokonce dálnicím, přinese rovněž vyšší znečištění ovzduší. Z těchto důvodů navrhli zpracování odborného vyhodnocení vlivů přeložky komunikace X na zdraví obyvatel obce T.
30. Usnesením č. X ze dne 6. 4. 2018 zastupitelstvo odpůrkyně 1) vydalo územní plán a rozhodlo o námitkách podaných k veřejnému projednání. Územní plán vymezil zastavitelnou plochu koridoru X. Z koordinačního výkresu územního plánu plyne, že koridor X je vymezen jako koridor plochy dopravní infrastruktury – silniční síť. Dále z výkresu plyne, že pozemky navrhovatelů a) a b) jsou od nejbližší hranice koridoru X odděleny pozemky p. č. X, X a částmi pozemků p. č. X a X, do kterých zasahuje plocha změny v krajině X. V této části bude dle odůvodnění textové části územního plánu vybudován pás zeleně, který bude plnit izolační funkci vůči negativním vlivům dopravy na plánované přeložce komunikace X. Pozemek navrhovatele c) je od nejbližší hranice

koridoru X oddělen pozemky p. č. X, X, X, X, jimiž také prochází plocha změny v krajině X, a pozemkem p. č. X.

31. Na str. 15 odůvodnění textové části územního plánu je v části týkající se souladnosti územního plánu se ZÚR ve znění jejich 1. aktualizace jako podmínka záměru X uvedeno: „Vymezen a upřesněn je koridor pro přeložku silnice X. Koridor je upřesněn v kontaktu s přírodními hodnotami řešeného území (např. niva Ř. p., P. r.) a v blízkosti lokality rodinné rekreace L.“ Na str. 23 odůvodnění se uvádí, že koridor X „je vyznačen v šířkových parametrech dle čl. (138) ZÚR Sk, tj. v šíři X m. V souladu s tímto ustanovením je koridor zpřesněn a to upraven zejména v dílčím úseku u místní části – lokality rekreačních chat L., kde je vymezen tak, aby nebyly dotčeny stávající rekreační objekty a aby budoucí komunikace byla trasována tak, aby byly minimalizovány negativní důsledky provozu na této komunikaci ve vztahu ke stabilizovaným plochám rodinné rekreace. Dále je koridor upřesněn v místech kontaktu s přírodně cennými lokalitami.“ Na str. 53 je odůvodněna zastavitelná plocha koridoru X takto: „Koridor pro dopravní infrastrukturu (přeložku silnice X) je vymezen v souladu s požadavky ZÚR Sk. Koridor byl vymezen již v platném ÚPO [pozn. soudu: územní plán obce T. ze dne 30. 11. 2005 ve znění aktualizace č. 1 a č. 2 (dále též „ÚPO“)], ale v šířkových parametrech, které neodpovídají požadavkům nadřazené dokumentace a v některých úsecích pravděpodobně ani reálným požadavkům na vlastní dopravní stavbu v rozsahu souvisejících staveb a zařízení vč. např. náspů a zářezů nebo opatření ke snížení negativního vlivu provozu na této komunikaci na urbanizované území. Územní plán vymezuje koridor převážně v šíři X m. V místech, kde je v kontaktu s přírodně cennými lokalitami, např. P. r., je vymezení koridoru zpřesněno tak, aby tyto lokality nebyly vedením dopravní infrastruktury dotčeny. Vymezení koridoru je rovněž zpřesněno při průchodu kolem rekreační lokality L. tak, aby byl minimalizován dopad negativních důsledků provozu na plánované komunikaci na stávající plochy rekreace. V místě napojení přeložky X na stávající trasu silnice I/2 je vymezeno zakončení koridoru v dostatečných prostorových parametrech, aby bylo umožněno řešení křižovatky takovým způsobem, aby byla zajištěna bezpečnost a plynulost provozu na obou komunikacích.“
32. Odpůrkyně 1) rozhodnutí o námitce navrhovatele c) vztáhla i na zbylé navrhovatele z důvodu totožnosti podaných námitek. Rozhodnutí o námitkách navrhovatelů odůvodnila tím, že koridor X pro přeložku komunikace X je odvozen od ZÚR, přičemž je její povinností takovou územně plánovací dokumentaci respektovat. Uvedla, že vymezení koridoru X může být upřesněno v případě zpracování podrobnějších podkladů nebo po vydání územního rozhodnutí, jinak bude těleso komunikace do terénu usazeno až na základě navazujících správních řízení, kde, zejména v řízení o umístění stavby, budou moci vlastníci dotčených pozemků aktivně hájit svá práva a klást námitky proti trasování, pokud budou jejich pozemky nadměrně omezovány. Dále uvedla, že posuzování zákonnosti obsahu a procesu pořizování ZÚR nepřísluší územnímu plánu ani jeho pořizovateli, nýbrž Ministerstvu pro místní rozvoj, jako nadřízenému toho orgánu, který ZÚR vydal, případně soudu v řízení o návrhu na jejich zrušení. Do doby zrušení platnosti jsou ZÚR dle § 36 odst. 5 stavebního zákona závazné pro vydávání územních, resp. regulačních plánů a pro rozhodování v území. Doplnila, že vyhodnocení vlivů přeložky komunikace X na zdraví obyvatel může být předmětem navazujících správních řízení k případnému povolení takové stavby, nikoli součástí územního plánu. Taková dokumentace má být případně pořízena investorem stavby přeložky komunikace X, nikoli obcí T., která není a nebude

stavebníkem této komunikace. Uzavřela, že přerušení pořízení územního plánu by znamenalo rezignaci na komplexní řešení celého správního území obce T., protože ÚPO platí do konce roku 2020, po přijetí novely stavebního zákona maximálně do konce roku 2022.

33. Dále ze správního spisu plyne, že záměr X byl v ÚPO zahrnut v obdobných místech, avšak koridor X je v územním plánu vymezen širěji, neboť ÚPO vymezoval pouze přeložku pro komunikaci, nikoli celý koridor.
34. Návrhu navrhovatelů na provedení důkazu ZÚR soud nevyhověl, jelikož byly navrženy jako důkaz nezákonnosti záměru X, tedy ve vztahu k incidenčnímu návrhu, kterým se soud věcně nezabýval a odmítl jej pro nepřipustnost. Důkaz dopravní studií zlepšení dopravní obslužnosti soud neprovedl, protože byl navržen k prokázání skutečností, které na základě obsahu správního spisu nejsou rozhodné pro posouzení věci v rozsahu návrhových bodů. Zbylé navrhované listinné důkazy označené v návrhu a ve vyjádření odpůrkyně 1) soud neprovedl, neboť jsou součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS).

Posouzení věci

35. Při rozhodování o návrhu na zrušení OOP nebo jeho části je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Při přezkoumání návrhu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání OOP (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Krajský soud v P. přezkoumal územní plán v napadeném rozsahu a v mezích uplatněných návrhových bodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že návrh navrhovatelů na zrušení územního plánu v části koridoru X je nedůvodný. Návrh na zrušení ZÚR v části záměru X shledal nepřipustným.
36. Navrhovatelé obecně namítali, že územní plán je nezákonný, protože obsahuje koridor X pro přeložku komunikace X. Soud se však s navrhovateli neztotožňuje. Ze správního spisu plyne, že záměr X je odvozen od záměru X obsaženého v ZÚR, a proto je záměrem nadmístního významu. Podle § 43 odst. 3 stavebního zákona platí, že „[ú]zemní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje.“ Oním „zpřesňováním“ se tedy rozumí především upřesnění obecných cílů a úkolů územního plánování (§ 18 a § 19 stavebního zákona) na místní (obecní) úrovni. Citované ustanovení nevyjadřuje nic jiného než hierarchii nástrojů územního plánování (srov. body 26 až 28 nálezu Ústavního soudu ve věci sp. zn. I. ÚS 178/15, ze dne 8. 11. 2018). Nelze ji chápat jako oprávnění či dokonce povinnost obce upravovat si podle svých představ koridory nadmístního významu v rozporu s tím, jak byly vymezeny v zásadách územního rozvoje kraje. Zpřesnění je možné pouze tam, kde to nadřazená územně plánovací dokumentace umožňuje. NSS dále v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-185, publ. pod č. 1971/2010 Sb. NSS, jako tzv. *obiter dictum* dovodil, že vymezené plochy nadmístního významu vymezené nadřazenou územně plánovací dokumentací jsou pro územní plány obcí závazné tak, že obec je povinna tyto plochy vymezené v nadřazené dokumentaci respektovat a vymežit je i ve svém územním plánu.

37. Z odůvodnění textové části územního plánu pak plyne, že koridor X je dovozen od nadřazených ZÚR, jež zároveň, dle závazných pokynů tam uvedených, upřesňuje. Koridor X byl vymezen již v ÚPO, ale v šířkových parametrech, které neodpovídaly požadavkům ZÚR a v některých úsecích pravděpodobně ani reálným požadavkům na vlastní dopravní stavbu v rozsahu souvisejících staveb a zařízení.
38. Otázku souladnosti územního plánu s územně plánovací dokumentací vydávanou odpůrcem 2) nemůže pořizovatel ani zastupitelstvo odpůrkyně 1) posoudit samo, nýbrž je třeba vždy nejprve získat stanovisko odpůrce 2) v dané věci (srov. obdobně rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2011, č. j. 2 Ao 6/2011-210). Odpůrkyně 1) si takové stanovisko obstarala. Dne 3. 5. 2017 nejprve odpůrce 2) shledal, že je nutné doplnit do výkresové i textové části odůvodnění veškeré jevy a jejich limity vymezené v ZÚR ve znění 1. aktualizace a prokázat zajištění koordinace návrhu s touto dokumentací a že tyto jevy nebudou návrhem dotčeny. Odpůrkyně 1) tyto nedostatky odstranila, což odpůrce 2) stanoviskem ze dne 14. 6. 2017 potvrdil a umožnil postupovat dále při pořizení územního plánu.
39. Soud uvádí, že koridor X je jako záměr nadmístního významu odvozený od záměru X vymezeného v ZÚR, tudíž byla odpůrkyně 1) povinna jej podle § 36 odst. 5 stavebního zákona respektovat, do územního plánu zahrnout a současně jej upřesnit. Jelikož ZÚR v části záměru X, který je územním plánem vymezen jako koridor X, nabyly účinnosti již 22. 2. 2012, je pro územní plán rozhodující, že ZÚR byly v době jeho vydání v části záměru platné a účinné, proto nic nemohlo změnit povinnost odpůrkyně 1) respektovat jejich závazný obsah. Návrhový bod je proto nedůvodný.
40. Navrhovatelé také namítali, že odpůrkyně 1) neměla při pořizování územního plánu v části koridoru X žádný podklad pro vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a zdraví občanů.
41. Dle § 10i odst. odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů“) se při posuzování vlivů územního plánu na životní prostředí postupuje podle stavebního zákona.
42. Dle § 47 odst. 2 stavebního zákona pořizovatel zašle návrh zadání územního plánu dotčeným orgánům, sousedním obcím, krajskému úřadu. [...] Do 30 dnů od obdržení návrhu zadání mohou dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatnit u pořizovatele vyjádření, ve kterém uvedou požadavky na obsah územního plánu vyplývající z právních předpisů a územně plánovacích podkladů. V téže lhůtě uplatní krajský úřad jako příslušný úřad u pořizovatele stanovisko, sousední obce mohou uplatnit podněty. Nejpozději 7 dní před uplynutím této lhůty doručí příslušný orgán ochrany přírody pořizovateli a příslušnému úřadu stanovisko podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny.
43. Dle § 47 odst. 3 stavebního zákona krajský úřad jako příslušný úřad ve stanovisku podle odstavce 2 uvede, zda má být návrh územního plánu posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů. Pokud má být návrh územního plánu posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí nebo

pokud příslušný orgán ochrany přírody ve stanovisku podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny nevyloučil významný vliv na evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast, doplní pořizovatel do návrhu zadání požadavek na vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

44. Soud nesouhlasí s tím, že by odpůrkyně 1) při pořizování územního plánu neměla žádný podklad pro posouzení vlivů na udržitelný rozvoj území a veřejné zdraví. Ze správního spisu totiž plyne, že dne 14. 12. 2015 odpůrkyně 1) rozeslala návrh územního plánu dotčeným orgánům a nadřízenému odpůrci 2). Dne 28. 12. 2015 odpůrce 2) jako orgán ochrany přírody a krajiny stanoviskem č. j. 163743/2015/KUSK vyloučil významný vliv na evropsky významnou lokalitu či ptačí území. Dne 8. 1. 2016 odpůrce 2) ve stanovisku č. j. 161524/2015/KUSK uvedl, že nepožaduje zpracovat vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí, protože neshledal žádnou z charakteristik vlivů koncepce územního plánu na životní prostředí a veřejné zdraví tak významnou, aby bylo tyto vlivy nutno posoudit. Doplnil, že rizika pro životní prostředí a veřejné zdraví nejsou významná.
45. Z § 47 odst. 3 stavebního zákona vyplývá, že návrh územního plánu je posuzován z hlediska vlivů na udržitelný rozvoj území pouze v případě, kdy ve svém stanovisku krajský úřad uvede, že má být posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí nebo pokud nebyl orgánem ochrany přírody a krajiny vyloučen významný vliv na evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast.
46. Komentářová literatura uvádí, že územní plán je fakultativně posuzovanou koncepcí z hlediska vlivů na životní prostředí na základě stanoviska krajského úřadu, který uvede, zda má být návrh územního plánu posuzován, případně stanoví podrobnější požadavky dle § 10i zákona o posuzování vlivů. Takové stanovisko by mělo být výsledkem posouzení kritérií uvedených v příloze č. 8 k zákonu o posuzování vlivů, tj. kritérií pro zjišťovací řízení (viz Bahýľová, L., Kocourek, T., Vomáčka, V.: *Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 173).
47. Bod 1 písm. d) přílohy č. 8 k zákonu o posuzování vlivů stanoví, že jedním z kritérií pro zjišťovací řízení je posouzení obsahu koncepce, zejména s ohledem na význam koncepce pro začlenění požadavků na ochranu životního prostředí a veřejné zdraví, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje. Podle bodu 2 této přílohy se zhodnotí i charakteristika vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a charakteristika dotčeného území. Podle bodu 6 přílohy ke stavebnímu zákonu se přistoupí ke „*zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.*“ Z uvedených částí příloh k zákonu o posuzování vlivů a stavebnímu zákonu plyne, že v rámci posouzení vlivů na životní prostředí se vyhodnotí i dopad na veřejné, resp. lidské zdraví.
48. V posuzované věci odpůrce 2) stanoviskem vyloučil významný vliv na evropsky významnou lokalitu či ptačí území, zároveň ani nepožadoval provedení vyhodnocení vlivů

na životní prostředí a svoje stanovisko s ohledem na dopad životního prostředí a veřejného zdraví dostatečně odůvodnil. Jelikož ani na základě veřejného projednání nedošlo k podstatné úpravě návrhu územního plánu, aby musel být upravený návrh znovu podroben výše uvedeným stanoviskům, neměla odpůrkyně 1) povinnost nechat návrh územního plánu posoudit z hlediska vlivů na udržitelný rozvoj území. Z uvedeného zřetelně plyne, že odpůrkyně 1) měla při pořizování územního plánu podklady vztahující se k posouzení vlivů na udržitelný rozvoj území a veřejné zdraví, z nichž plyne, že nebyla povinna taková vyhodnocení pořizovat. Návrhový bod je proto nedůvodný.

49. Navrhovatelé taktéž namítali, že odpůrkyně 1) nesprávným způsobem vyhodnotila jejich námítky, aby přerušila řízení o vydání územního plánu a předložila svému nadřízenému orgánu podnět k zahájení řízení o aktualizaci ZÚR, zejména k řádnému vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, kumulativních a synergických vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví. Odpůrkyně 1) k tomu v rozhodnutí o námitkách uvedla, že přerušení pořízení územního plánu by znamenalo rezignaci na komplexní řešení celého správního území obce T., protože ÚPO platí do konce roku 2020, po přijetí novely stavebního zákona maximálně do konce roku 2022. Z odůvodnění taktéž plyne, že odpůrkyni 1) nepřísluší přezkoumání zákonnosti platných a účinných ZÚR.
50. Stavební zákon povinnost přerušit řízení o vydání územně plánovací dokumentace neupravuje. Obecnou povinnost, aby správní orgán přerušil řízení, upravuje správní řád, jehož druhá část se při postupu vydání OOP užíje přiměřeně, v § 64 odst. 2 v případě, že žadatel v řízení o žádosti požádá o přerušení řízení. Pokud tak učiní, musí zpravidla správní orgán řízení přerušit, avšak taková povinnost není neomezená a automatická (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 1. 2019, č. j. 62 A 163/2017-76, publ. pod č. 3889/2019 Sb. NSS). Takovou povinnost však nelze požadovat po odpůrkyni 1) v případě, kdy jí navrhovatelé v námitkách navrhli, aby řízení přerušila, neboť nebyli navrhovateli územního plánu, nýbrž pouze dotčenými osobami ve smyslu § 172 odst. 4 správního řádu.
51. Povinnost přerušit řízení dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu nastává i v případě, kdy správní orgán dospěje k závěru, že s ohledem na jiné probíhající správní řízení nemůže o věci rozhodnout, tedy že mu ve vydání rozhodnutí brání nutnost posouzení předběžné otázky (viz usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 5. 2016, č. j. 62 A 22/2016-101). Takovou předběžnou otázkou ve smyslu § 57 správního řádu by mohla být otázka, zda je hierarchicky nadřazená a závazná územně plánovací dokumentace v části, která se územního plánu dotýká, v souladu s právními předpisy. I kdyby však soud takový výklad připustil, odpůrkyně 1) by byla povinna řízení o vydání územního plánu přerušit až v případě, že by již probíhalo přezkumné řízení nebo řízení o aktualizaci ZÚR v části záměru X (srov. § 57 odst. 2 správního řádu). K tomu však nedošlo.
52. Jelikož ze správního řádu ani stavebního zákona v rámci postupu při vydání územně plánovací dokumentace ani neplyne povinnost podnětem či návrhem iniciovat aktualizaci hierarchicky nadřazené územně plánovací dokumentace, odpůrkyně 1) nebyla povinna iniciovat takový postup, a proto ani neměla povinnost přerušit řízení dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Soud se neztotožňuje s navrhovateli, že by odpůrkyně 1) nesprávným způsobem vyhodnotila jejich námítky. Skutečnost, že jí dotčené osoby

navrhly, aby přerušila řízení a iniciovala aktualizaci ZÚR, nemá na posouzení věci vliv. Jak soud uvedl již výše, ZÚR byly v části záměru X v době řízení o územním plánu platné a účinné, tudíž odpůrkyně 1) měla povinnost respektovat jejich závazný obsah.

53. Navrhovatelé konečně též namítali, že ZÚR v části vymezeného záměru X v dostatečném rozsahu neobsahují vyhodnocení vlivů na životní prostředí a vůbec neobsahují vyhodnocení vlivů na veřejné zdraví. Zdejší soud v rozsudku ze dne 15. 11. 2012, č. j. 50 A 13/2012-99, dovodil, že jestliže tvrzený zásah do vlastnického práva navrhovatelů nastal již v důsledku předchozí územně plánovací dokumentace a nový územní plán toto omezení pouze beze změn převzal, nejsou navrhovatelé přijetím nového územního plánu dotčeni. Z tvrzení navrhovatelů vyplývá, že záměr X byl vymezen již v ZÚR, přičemž první ani druhá aktualizace vymezený záměr žádným způsobem neměnily, tudíž do jejich práv zasahují právě samotné ZÚR. Jelikož návrh na jejich zrušení soud shledal nepřipustným, nemohl se námitkou navrhovatelů věcně zabývat.

Závěr a náklady řízení

54. Soud shrnuje, že návrh na zrušení územního plánu v části koridoru X shledal v plném rozsahu nedůvodným, a proto jej zamítl (§ 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s.).
55. Návrh na zrušení ZÚR v části záměru X shledal nepřipustným, proto jej dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 101b odst. 1 s. ř. s. odmítl.
56. O náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi navrhovatelem a odpůrkyní 1) soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatelé ve věci úspěch neměli (návrh byl jako nedůvodný zamítnut), a proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrkyně 1) byla z procesního hlediska plně úspěšná a náhrada důvodně vynaložených nákladů by jí proto náležela, avšak z obsahu soudního spisu plyne, že jí žádné náklady, které by bylo možné nahradit, nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
57. Ve vztahu mezi navrhovatelem a odpůrcem 2) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť návrh na zrušení ZÚR vydaných odpůrcem 2) byl odmítnut (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).
58. Čtvrtým výrokem soud rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, a to v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí soud neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jí mohly náklady vzniknout, a zároveň neshledal existenci důvodů zvláštního zřetele hodných.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. listopadu 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu